

گزارش «پانزدهمین» دورهمی قرآنی در مسجد سیدالشهداء صلوات الله علیه:

(از ساعت ۱۸ تا ۱۹،۱۵ - شنبه: ۴ آذر ماه ۱۴۰۲)

پیام این آیات چیست: **وَالْعَصْرِ (۱) إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ (۲)**

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ (۳)

۱- و اما مسئله عصر، ۲- واقعا انسان در معرض زیانکاری است، ۳- مگر آنها که باور کردند

و کارهای شایسته انجام داده و یکدیگر را به حق سفارش و به شکیبایی توصیه کردند.

نکته اول: معنی لغوی و عرفی «عصر»، «زمانِ حسابرسی کسبه و پایان روز و پایان عمر» است

که «سود یا زیان» فرد مشخص می‌شود. عصر، با دو عنصر «فشار و عصاره‌گیری» همراه است.

نکته دوم: اگر بدن زنان باردار خسته باشد، به آن زنان «آپول فشار» می‌زنند تا فرزند آنها با آن فشار

متولد شود که اگر متولد نشود می‌میرد. انسان نیز با «فشار دائمی حوادث درونی و موانع بیرونی»

باید «متحول و انسانیت» او متولد شود، اما اگر عصاره زندگی او «انسانیت» نباشد زیانکار است.

نکته سوم: پیام این سوره اینست که انسان در «عصر زندگی خود» می‌فهمد که: ثروت، قدرت،

شهرت، شهرت و رفاه با هر کمیت و کیفیتی با مرگ او حتماً از بین می‌روند و او تهی دست می‌ماند.

نکته چهارم: قرآن «وضعیت کلی انسان» را در «آیه ۳» با حرف «فی» بیان فرموده است:

خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ (تین/۴) خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ (بلد/۴) إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ (عصر/۳)

یعنی: اولاً: انسان، توانمندی‌های لازم برای «قیام و مقاومت و استقامت» و احراز مقام خلافت

خالق یگانه را در اختیار دارد. ثانياً: برای شکوفایی قابلیت‌های بالقوه انسان، او با عبور از انواع سختی‌ها

(کبد، کدح، بلاء، فتنه، مصیبت)، باید دائماً آزمایش و رفتار عاقلانه یا جاهلانه او برایش معلوم شود.

نکته پنجم: برای زیانکار نشدن انسان در عصر زندگی او باید «چهار عمل» زیر را دائماً انجام دهد:

عمل اول: او باید با ترک خودخواهی، عاقلانه به «هر حقی» در هر زمینه‌ای «ایمان قلبی» پیدا کند.

عمل دوم: او باید با ترک تکروی، مؤمنانه «تسلیم اسلام» باشد و در هر حال «عمل صالح» انجام دهد.

عمل سوم: او باید: اولاً: خود را جزئی از جامعه بداند، ثانياً: باید بداند که «حق» گرفتنی و دادنی نیست

بلکه حق را در هر زمینه‌ای باید «رعایت» کند، ثالثاً: باید بداند که «ریشه اصلی مشکلات بشر»،

اینست که «همه آنها فقط حق خود» را می‌خواهند و حق را «تکلیف خود» نمی‌دانند و آنرا رعایت

نمی‌کنند، رابعاً: او باید در هر ارتباطی با اطرافیانش، خودش و آنها را به «رعایت حق» سفارش کند.

عمل چهارم: او باید بداند: «دنیا» ظرفیت «عدالت و حکمت مطلق» را ندارد پس «نتیجه» قطعی

«همه اعمال» بشر فقط در «آخرت» تجلی پیدا می‌کند، پس او باید در هر ارتباطی خود و دیگران

را به «مقاوم و صبور» بودن تا «قیامت» سفارش کند. سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ (رعد/۲۴)